

Moll de mercaderies de l'Estació de Renfe

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Passeig Pau Casals. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament Al centre el poble, al costat del Passeig Pau Casals. Davant de l'estació.

Coordenades:

Latitud: 41.66909
Longitud: 1.86243
UTM Est (X): 405302
UTM Nord (Y): 4613662

Classificació

Número de fitxa 08262-133
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1859
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: No existeix.
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Altres
Titularitat Privada
Titular: Renfe
Fitxes associades:
[Estació de Renfe](#)
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía. / OPC
Data de registre de la fitxa: ds., 28/08/2004 - 02:00

Descripció

Entre l'estació i l'antiga reserva de màquines hi ha el moll de mercaderies actualment en desús. És un ampli espai format per dos cossos diferenciats, un cobert i tancat, i un altre cobert però amb els costats oberts. La part tancada servia per emmagatzemar les mercaderies sense perill i la part davantera era el moll de càrrega i descàrrega dels vagons del ferrocarril amb una andana construïda a l'alçada del terra dels vagons i condicionada per l'entrada de les mercaderies. L'espai obert té una estructura molt característica que s'utilitzava per fer coberts de mercaderies a les estacions. Es troba aixecat del nivell del terra amb una plataforma de ciment a la que s'accedeix a través de diferents trams d'escales i una rampa. L'element remarcable era la coberta sostinguda amb un seguit de pilars de bigues de ferro (6) que suportaven una teulada a doble vessant de teula plana sobre llates de fusta sobre bigues de fusta perpendiculars a les de ferro. Les façanes extremes eren tancades amb un parament vertical de planxes de fusta fins a una alçada de 2 metres del terra, de manera que quedava tot obert amb dos metres d'alçada a tot el volt de l'estructura. També una paret de fusta seguia pels costats de manera que resta fora un voladís de la teulada. La part final de les planxes de fusta era tallada fent punxa de manera que li proporcionaven al conjunt una estètica concreta. Es tractava d'una construcció molt característica que tenia un atractiu especial degut a l'estructura. Al costat del moll hi ha una via paral·lela a aquest amb un topall que servia per acostar els vagons per carregar i descarregar.

Observacions:

L'estructura de fusta ja no existeix. Es manté la fitxa com a recordatori del que havia.

Història

Fins al 1859 l'única via de comunicació de Sant Vicenç de Castellet cap a Barcelona i Manresa era el camí Ral, fent el transport de mercaderies mules per un camí feixuc i pedregós. L'arribada del ferrocarril va donar lloc a un nou concepte de la distància i va impulsar la industrialització de les conques mitjana i alta del Llobregat. Això es va traduir a Sant Vicenç en un increment important de la població que va passar dels 200 habitants de l'any 1867, a 1.429 l'any 1900. El 1853 començaren les obres del tram de ferrocarril Terrassa-Manresa, essent el pas per Sant Vicenç el més idoni. El 3 de juliol de 1859 es va inaugurar el trajecte de la Companyia del Ferrocarril de Barcelona a Saragossa. El trajecte Barcelona-Manresa durava una hora i vint minuts fent un recorregut de 32 km. Aquesta obra va obligar a l'expropiació de dues finques per la construcció de la via a Sant Vicenç, amb l'enderroc dels murs de l'antiga casa cal Castaño i la compra de terrenys a diferents propietaris, entre ells Marià Padró i l'Hospital de la Santa Creu que tenia els terrenys que havien sigut propietat dels barons de Castellet. L'any 1878 aquesta companyia passa a ser la dels Ferrocarrils del Norte de España. El 1912 es construeix una doble via en aquest tram i el 1917 es va instal·lar un dipòsit d'aigua per abastir les màquines de vapor, així com es va construir la reserva de màquines. Aquest fet va convertir Sant Vicenç en lloc d'aturada i descans de viatgers i residència de treballadors del ferrocarril, fet que va contribuir en la seva prosperitat i creixement. Entre 1926 i 1929 es va electrificar la línia. A Sant Vicenç es feia el canvi de màquines elèctriques per les de vapor que arribaven a Lleida. L'any 1941 va passar a formar part de la Renfe.

Bibliografia

VILA, M. (2000). Sant Vicenç de Castellet. Fets polítics i històrics. Gent santvicentina. Ed. El Farell. Sant Vicenç de Castellet. CANAL, P., VILA, M. (1986). Sant Vicenç de Castellet des de l'antiguitat als nostres dies. Llibreria Sobreroca, Manresa, 3^a ed. SUADES, J; i altres. (1986). "Sant Vicenç de Castellet" dins Ferrer i Alòs, Llorenç (coordinador). Història del Bages, col·lecció Història de les Comarques de Catalunya. Manresa, Parcir Edicions, 1986.

